

Udvalget mener, at det er en tilstrækkelig lang Tidsskrift, der gives, naar der gives henimod 2 Aar til Koncessionens Meddelelse og henimod 5 Aar til Arbejdets Fuldførelse. Hvis Koncessionen ikke inden den Tid skulde blive benyttet, finder man det rigtig, at Ministeren da paany kommer til Rigsdagen og forelægger Sagen. Maaſte man da vil vedtage lignende Beslutninger, men det er ogsaa muligt, at man til den Tid vil træffe forandrede Beslutninger. — Forſlaget under Nr. 8 ſtaar i Forbindelse med Forſlaget under Nr. 12. — Under Nr. 9 have 15 ærede Medlemmer til- læt Forſlag om, at § 11 ſkal udgaa. Udvalget har til § 11 ſtillet 2 Endringsforſlag eller, om man vil, 3, efterſom der med Hensyn til Forſlaget under Nr. 11 er begjært delt Afſtemning. Det første af diſſe er i Overensſtemmelse med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, og gaar ud paa, at Valget imellem, om det ſjællandske Jernbanefelſkab ſkal tilveiebringe en Del eller det Hele af den fornødne Anlægskapital ved Hjælp af Prioritetslaan eller ved Hjælp af nye Aktier, ſkal ſke efter Indenrigsminiſterens nærmere Beſtemmelse. § 11 falder, ſom bemærket, i 2 Dele. Nu lyder Slutningen af første Stykke af § 11 ſaaledes: „Naar Driftsmateriel anſkaffes paa den her omhandlende Maade, ſkal Selſkabet være pligtigt til ſtedſe i uformindſket Antal at beholde og vedligeholde det forinden tilſtedeværende Materiel af Lokomotiver og Vogne forøget med det nye“; men denne Afſtatteſe aabner en Mulighed for den Fortolkning, at det ſjællandske Jernbanefelſkab hidtil ikke har været forpligtet til at vedligeholde ſit nu tilſtedeværende Materiel ved ſine aarlige Driftsindtagter. Der ſtaar nemlig, at naar Driftsmateriel anſkaffes paa denne Maade, ſkal Selſkabet være forpligtet dertil, men der ſtaar ikke, at Selſkabet i ſaa Tilfælde ſkal være forpligtet til at vedligeholde det nye Materiel i Forbindelse med det forinden tilſtedeværende. I ſaa Fald kunde det forudſættes ſom givet, at Selſkabet var forpligtet til at vedligeholde det forinden tilſtedeværende Materiel, men derimod ſtaar der, at Selſkabet ſkal vedligeholde det forinden tilſtedeværende Materiel i Forbindelse med det nye. Der paahviler imidlertid Selſkabet en Forpligtelſe med Hensyn til det tilſtedeværende Materiel, allerede forinden der aabnes Mulighed for en ſaadan Forøgelse, og det er Udvalgets Mening — i alt Fald med Undtagelſe af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) —, at man maa holde paa, at en eventuel Miſforſtaaelse i ſaa Henseende ubeløſtes, ſaaledes at der ikke heri kommer til at ligge nogen Indrømmelſe fra Lovgivningsmagtens Side om, at Selſkabet hidtil ikke har haft en ſaadan Forpligtelſe. Desuden have 5 Medlemmer af Udvalget foreſlaaet, at det ſkal udtales, at Selſkabet uden Bidrag fra ſin Reſervefond ſkal beſoſte enhver anden Vedligeholdelſe og Fornyelſe af Banerne med alt deres Tilbehør.

Diſſe 5 Medlemmer anſe det for at være vigtigt, at en ſaadan Beſtemmelse netop bliver faſtſlaaet ſamtidig med, at der gives en ſaa betydelig Bemyndigelse til Selſkabet. Jeg ſkal i ſaa Henseende minde om, at dette ingenlunde er noget nyt Spørgsmaal, men at det ofte tidligere har været Gjenſtand for Forhandling baade her i Thinget og imellem en tidligere Indenrigsminiſter og Finantsudvalget. Finantsudvalget har for to Aar ſiden, i Samlingen 1872—73 i ſin Betænkning over Lovforſlaget angaaende en Forhøjelſe af Anlægsſummen for et Dobbeltſpor paa Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Roskilde, udtalt ſig paa en temmelig beſtemt Maade om hele dette Spørgsmaal. Paa en Foreſpørgſel til den da værende Indenrigsminiſter ſik man det Svar, at Direktionen for det ſjællandske Jernbanefelſkab havde forment af Reſervefonden at kunne afholde tre forſkjellige Slags Udgifter, nemlig: „til større Fornyelſer af Banen med Tilbehør, ſaaſom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m.; til ſaadanne Forøgelſer af Driftsmateriellet, ſom maatte blive fornødne ved Trafikens Udvidelſe, og Fuldstændiggjørelſe af Banens Anlæg m. m.“ Herom udtalte det da værende Finantsudvalg, at den første Poſt, nemlig større Fornyelſer af Banen med Tilbehør, ſaaſom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m., efter Udvalgets Anſkuelse maa betragtes ſom Vedligeholdelſe, der i Reglen maa afholdes af Aarets Driftsoverſtud, og det er i Overensſtemmelse med denne Opfattelſe, at Miniſteriet i 1870 har negtet Approbation paa at lade Reſervefonden bære Udgifterne til Fornyelſe af Sveller paa Veſtbanen. Med Hensyn til Poſt 2, ſaadanne Forøgelſer af Driftsmateriellet, ſom maatte blive nødvendige ved Trafikens Udvidelſe, mente derimod Udvalget, at Udgifter dertil burde afholdes af Reſervefonden. Med Hensyn til Poſt 3, Fuldstændiggjørelſe af Banens Anlæg m. m., udtalte Udvalget vel nogen Tvivl om, hvad der ſkal forſtaas derved, men det modſatte ſig heller ikke en ſaadan Anvendelſe. Imidlertid vil det ſes, at Udgifter henhørende til den første Poſt, nemlig større Fornyelſer af Banen med Tilbehør, i det ſidſte Aar Aar i et temmelig betydeligt Omfang ere blevne afholdte af det ſjællandske Jernbanefelſkabs Reſervefond, og jeg ſkal i ſaa Henseende blot anføre enkelte Exempler. I Aaret 1872 ere Udgifterne ved en fuldstændig Fornyelſe af en Del af Skinnerporet blevne afholdte med 41,660 Rd., og i 1873 ere ligeledes Udgifterne ved en fuldstændig Fornyelſe af Skinnerporet blevne afholdte med 28,553 Rd. Der findes ogsaa andre mindre Poſter af ſamme Art, ſaaſom Ombygning af tilſtedeværende Huſe, Paalægning af nyt Lag og deſlige, hvilke, om de end ikke kunne regnes for ganſte almindelige Vedligeholdelſer, dog maa betragtes ſom henhørende til Hovedreparationer og alſaa netop ſom henhørende under, hvad der her kaldes „Større Fornyelſer af Banen med Tilbehør“. Det Samme maa ogsaa gjælde